ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Yeni Yılınız Kutlu Olsun

Sayı: 52 1961 — 75 Krş.

HIZIR Bizans'ta

Yazan ve Çizen: YILMAZ KARACA

22

BU ESNADA RUMELİ HİSARI'NIN İNŞAASI BİTMİŞTİ. PADİŞAH II.Nci MEHMED BU SURETLE BİZANS'A KU.. ZEYDEN DENİZ YOLU İLE GELECEK YARDIMLARI ÖNLEMİŞ OLACAKTI.. BİZANS HÜKÜMDARI BİR ÖKÜZ DERİSİ KADAR YER İSTEDİĞİ HALDE BÜYÜK BİR HİSAR YAPTIRDIĞI İÇİN.. PADİŞAHI..

..SULHA MUĞAYİR HAREKET ETMEKLE İTHAM ETTİ..

GENÇ VE ZEKİ PADİŞAH ÖKÜZ DERİSİNİ GERDİRİP İNCE İNCE HİSARIN ÇEVRESİ KADAR UZAYACAK ŞEKİLDE KESTİRDİ VE.. SÖYLEDİĞİME AYKIRI YAPMADIM DİYE.. KOSTANTİNE YOLLADI...

GELELİM BİZ BİZANSTAKİ TÜRK CASUSUNA (Kİ BİZİM RESİMLİ ROMANDA BU ROLÜ HIZIR OYNUYOR..)

HIZIR ÖNÜMÜZDEKİ HAFTA BİZANSTA BAYRAM VAR..HİPODROMDA AT YARIŞLARI YAPILACAK.. BİZ DE GİDERİZ..

SEN CİVAR RÜM BEYLİKLERİNDEN YARIŞMAYA GELMİŞ ASİLZADE BİR CENGÂVER GİBİ DAVRANIRSIN..

GÜZEL FİKİR!

YARIŞMAYA BİZ DE GİRERİZ

DEVAMI VAR...

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

SAAT

SAAT, küçük bir şey ama, yaptığı hizmet çok büyük. Günün her vakti onunla ölçülür. Onunla dost olmayan onun hal ve hatırını sormayan, onun yüzüne bakmayan hemen hemen yok gibidir.

Şehirlerin en yüksek noktasına o konmuştur. İbadethanelerde o vardır. Masalarda duvarlarda, cepte, kolda, boyunda koyunda o vardır.

Rekor onunla kırılır, yola onunla gidilir. Tren, vapur onunla kalkar. Eşe dosta randevu onunla verilir. İnsanın sıhhati bile onunla ölçülür. Nabız sayımı saatle değil midir?

Onun icad ediliş'ni, onun tarihçesini onun medeniyete hizmetlerini saymakla bitiremeyiz.

O, asırlar boyu tekzmül ede ede bugünkü haline ulaşmıştır. Çeşit çeşit saatler bu ilerlemenin nasıl olduğunu gösterirler.

Saat, iş adamının işini ayarlar. Onunla işini yapar, o zaman o sevimli bir âlettir. Fakat bir de, imtihan kapısında sırasını bekleyen bir öğrenciye sorunuz, dakikaların bir türlü geçmediğini söyler size. Ne akrep ve ne de yelkovan sanki inad ediyormuşçasına olduğu yerde sayar. O zaman insanın saati kıracağı gelir... Sevimsiz bir âlet olur çıkar.

Ya ölüm yatağında, ya ıztırap çeken bir insanın saate acı acı bakışı, ne kadar hazindir.

Demekki, bu minnacık veya koskocaman yapılan saat denen âlet ya seviliyor ya sevilmiyor.

Bir kere insan saate alıştı mı, onsuz yüzüne bakmadan duramaz. İnsanlar onun yokluğunda onun kadir ve kıymetini biliyorlar ancak.

Bizde 31 Aralık 1925 yılında yeni saat kabul edilmiştir. Hükmetçe bütün milletlerin kullandığı takvim de kabul edilmişti. Buna göre gece yarısı saat 24 olacaktır.

36 yıl önce, o gün çıkan bir gazete şöyle yazıyordu: (Yarın gündüz birde, saat bir geldi yerine saat on üçe geldi diyeceğiz. Saat beş oldu yerine saat on yedi oldu diyeceğiz. Gece yarısında evvelce on iki olurdu, bundan sonra yirmi dört olacaktır). Gazete okuyucularına 12 taksimatlı saatler için şöyle bir fikir veriyor: (Saatlerimizin minelerindeki rakamlardan birin altına 13 rakamından başlayarak 24 rakamlarını yazdırmak suretiyle pek âlâ ceplerimizde ve evlerimizdeki saatleri kullanabiliriz. Çünkü yazılacak rakamlar eskilerin aksine kırmızı veya siyah yazılmak suretiyle ayrıca, pek ihtiyaç olmayan bir suhuleite temin edilebilir. Binaenaleyh saatlerimiz işe yaramayacak diye gam yemeyiniz.) diyordu.

Yeni saat kabul edilmeden önce ezani saat kullanırdık.

Saat kıymetli şeydir, okula onunla gelir, derslere onunla gider, onunla girer, onunla çıkar, onunla okuldan çıkarsınız. Size yol gösteren ve zamanlarınızı ölçen bu aletciğin kıymetini bilelim ve onu çok sevelim.

SABRİ TÜMKOR

14 üncü CİLDİMİZ BU SAYIDA TAMAMLANDI

Çıktığı gündenberi sevgili okuyucularımızın büyük bir ilgisini kazanmış olan ÇOCUK HAFTASI, elinizde tuttuğunuz 1961 yılının 52 nci sayısıyla 14 üncü cildini tamamlamış bulunmaktadır. ÇOCUK HAFTASI'nın bu 14. cildi kütüphanenizin muhakkak ki en kıymetli kitaplarını teşkil etmektedir. Mecmualarını ciltletmek isteyen okuyucularımız ciltletme ücreti olan 4 lirayı posta havalesiyle bize yollarlarsa, kısa zamanda ciltlenip adreslerine iade edilir. İstanbulda olan okuyucularımız mecmualarını idarehanemize getirmek suretiyle 350 kuruşa ciltletebilirler. 14 cildimizin de birer miktar elimizde mevcudu vardır ve beher cilt 10 liradan satılmaktadır.

Sipariş adresi : Türkiye Yayınevi, Ankara Cad. No: 36 - İstanbul

Bu Haftaki Üniteniz

HAZIRLAYAN: SABRİ TÜMKOR

TARİHTEN:

Büyük İskender

Yunanistandaki Halkidikya yarımadası, Ege denizine doğru üç büyük çıkıntı ile ilerlerdi. Makedonya Krallığı bu kısımda kurulmuştu. En kuvvetli kralı Filip'ti. Bu piyadeyi ahaliden ve süvariyi de zenginlerden seçiyor, ücretli ordu kullanmıyordu.

Orduları kuvvet ve miktarca değil inzibat ve teşkilâtça da diğer Yunan ordularından kat kat üstündü. Yunanistanda çok başarılar göstermiş, birçok Yunan şehirlerini egemenliği altına almıştı, bunu öldürdüler, yerine oğlu 20 yaşındaki Büyük İskender krallığa geçti. Ordu kendisini seviyordu, bir ilâh kadar da güzeldi. Aristodan ders almıştı. Bilgili ve cengöverdi, büyük işler yapmak için içi yanıyordu. Babası İran seferine hazırlanmıştı. Bu da ilk defa ordusunu Yunanistana yürüttü. Onları egemenliği altına aldı. Tep şehrini aldı. Atina akibetlerinden korktu tâbi. Korent şehrinde toplanarak İskender kendisini Yunanistan yarımadasının Başkumandanı tayin ettirdiğini ilân etti. Büyük bir ordu ve donanma hazırladı, Anadoluya girdi, İran'a hücüme emir verdi. İran ordusu, Gramik çayı kenarında bulunuyordu. İlk çarpışmayı başarı ile kazandı. Anadolu şehirlerini birer birer zaptetti.

Gordiyom şehrini aldı, oranın mabedindeki karışık düğümlü ipi buna gösterdiler, o, çözmeği düşünmedi kılıcı ile parçaladı. Bunu çözenin Asya hükümdarı olacağı efsanesi vardı.

Suriyede İran ordusu ile karşılaştılar. İranlılar çok perişan oldular. İran hükümdarı, Daryüs hazinesini ve ailesini bırakarak kaçtı. İskender sınırsız topraklara sahip oldu. Milyonlarca milletleri egemenliği altına aldı. Mısırı, Suriyeyi ele geçirdi. Mısırda İskenderiye şehrini kurdu. Arabistan seferine hazırlandı. Büyük bir donanma hazırlattı. Tam bu sırada hummaya tutuldu. Nihayet Babil şehrinde 33 yaşında M.Ö. 323 yılında hayata gözlerini yumdu. Milletine büyük bir imparatorluk miras bıraktı. Fakat, bundan sonra gelenler onun kadir ve kıymetini bilmediler. M.Ö. 281 yıllarında bu koca İmparatorluk parçalandı gitti.

Büyük İskender, Hindistana kadar gitmiş ve oraları da egemenliği altına almıştı. İskenderden sonra Yunanlılar doğuya da yayılmışlardır. Buralarda dillerini uygarlıklarını yaymışlardı. İskenderden sonra devam eden bu devreye (Elenizm) devri derler.

İskenderin ölümünden sonra kurduğu o muhteşem imparatorluğu devam ettiremiyen eski Yunanlıların son günleri yaklaşmış, onlar da tarihe karışmak üzere çökmeğe doğru dev adımlarıyla ilerlemeğe başlamışlardı.

TABİAT BİLGİSİNDEN:

Dişlerin Beyaz kalması

Dişlerimizin kadir ve kıymetini bilmemiz lâzımdır, küçük yaştan onların temizliğine dikkat etmemiz lâzımdır.

Sararmış dişler hiç te iyi değildir, dişlerimizi beyazlatmamız için minesini çatlatmayacak iyi bir fırça kullanmak ve orta sertlikte olmak, domuz kılından yapılmışlar daha iyidir.

Sabah yataktan kalkınca, öğle yemeğinden sonra ve gece de yatarken dişlerimizi iyice ovmalı, yıkamalıyız.

İki çeşit diş macunu vardır, biri köpüren sabundan diğeri de dişleri törpüleyen tozlardan yapılmıştır. Biz birinci ile dişlerimizi yıkarız, ikinciler, mineleri çizer o zaman dişin hiç sararması önüne geçilemez, haftada bir bunu kullanmak lâzımdır, dişleri pırıl pırıl yapar.

Çizilen ve delinen dişler daha çok kirlenir ve bir daha beyazlanmazlar. Karbonatla dişleri fırçala-

mayısız, iri taneleri mineyi çizer. Sigara külü ile ovmak ta böyledir. Dişi ve diş etlerini tentirdiyotlamak ta iyi değildira, etleri tahriş eder ve mineyi çürütür.

Elma suyu, dişin minesini yumuşatır, oya riçine başka maddelerin dolmasına sebep olur. Limon suyu ilk defa çok parlatırsa da fazlası elma suyu sonucunu verir. Bunları içinece arkasından hemen dişleri fırçalamalıdır.

Çiğ taze elmada bol tane vardır, dişlere zarar vermeden temizler, beyazlatır. Enginar, mineyi boz madan üzerinde ince bir tabaka hasıl ederek dişleri karartır. Bunun gibi daha birçok besinler böyle yaparlar. Sigara dumanındaki katranda dişleri karartmaktadır.

Dişler, birçok ihtimamlara, yıkamalara karşı yin ede beyaz durmazsa tortu denen bir gri tabaka ile örtülürse dişçiye giderek onu temizletmemiz lâzımdır.

Her altı ayda bir dişçiye baş vurulur. Okullarınızda da sık sık dişlerinizi kontrol ederler.

Beslenmemiz için besinler ne kadar lâzımsa, besinler için de dişlerimiz o akdar çok lâzımdır.

DİN BİLGİSİNDEN:

Dinî ödevlerimiz

Dinimizde bizim için birçok ödevlerimiz vardır. Dinimiz, İslâm dinidir. Bu gün dünyada birçok müslüman vardır. Bütün müslümanlar birbirinin kardeşidirler, birbirlerini kardeş gibi severler.

Kur'an-ı Kerim, Allahın emrettiği şeyleri bize bildiren mukaddes bir kitaptır.

Allah, bütün dünyayı, yerleri, gökleri, bizi yarattı ve bize sonsuz nimetler verdi. Onun emirlerini biz daima yapmalıyız. İtaatta kusur etmemeliyiz.

Dinî ödevlerini yapanlar hem dünyada hem de ahrette rahat ederler.

İslâm dini hep iyi şeyleri yapmayı ve kötülüklerden kaçmayı emretmiştir. Doğruluk, iyilitk temizlik, içki içmemek, başkasının malını çalmamak, kimseye fenalık etmemek, herkese yardım etmek.

Bu gün, tıp bilgisi, hayatın temizlikle olduğunu pislıklerde mikroplar olduğunu, mikropların da insan hayatını zehirlediğini söylüyor Bizim dinimiz bu temizliği daha binlerce yıl önce emretmiştir. Temiz olmayan yerlerde namaz kılınmaz. Kirli vücut kirli elbise ile ibadet edilmez. Müslümanlar için temizlik te bir ibadettir.

Evimizde, okulumuzda, çalıştığımız yerde her şey tertemiz olmalıdır. Oturulan yerlerde, çamaşırlarda, yemek takımlarında, yatak takımlarında en ufak bir kir bile bulunmamalıdır.

Peygamberimiz hazretleri, beyaz elbise giymemizi söylemişlerdir. Bunda lekeler, kirler daha çabuk görünürler.

Bizim dini ödevlerimiz, en önemli ödevlerimizdir, onları hiç bir zaman ihmal etmemeliyiz.

COĞRAFYADAN:

Yugoslavya

Yugoslavya, Balkan yarımadasının kuzeybatısında kurulmuştur. İtalya, Avusturya, Macaristan, Romanya, Bulgaristan, Yunanistan Arnavutluk ve Adriyatik denizi ile çevrelenmiştir.

İklim itibariyle Ortaavrupa ve Akdeniz ikliminin tesiri altındadır. Yağmurlu ve karlı yazları da sıcak yapar.

Sularının çoğunu Tuna nehri toplamaktadır. Drava Tiza, Morava suları belli başlı ırmaklarıdır. Sava nehri de büyük bir akar suyunu teşkil etmektedir.

Bu akar sular, karların erimesi ve yağmurların tesiri ile pek çabuk taşarlar.

Yugoslavya dağlık, girintili ve çıkıntılı bir memlekettir.

Yugoslavyada çeşitli milletler yaşar. Başlıcaları da: Sırplar, Hırvatlılar, Slovenler, Boşnaklar, Pomaklar. Arnavut, İtalyan gibi azınlıklar bulunur. Bunların hepsine birden Güney Slâvları mânâsına gelmek üzere Yugoslav denir.

Yüzölçüsü 257.000 kilometrekaredir. Nüfusu da, 18 milyonu geçmektedir. Başkenti de Belgrat'tır.

Yugoslavyanın güneyinde Üsküp ve Manastır taraflarında Türk vardır. Pomak adı verilen hristiyan olmuş Türkler de vardır. Boşnaklarsa, slav soyundandırlar, müslümandırlar.

Yugoslavya, Osmanlı padişahlarından Murad Hüdavendigâr zamanında Türklerin eline geçmiş, yavaş yavaş hepsi Türkün elinde uzun yüzyıllar kalmıştır. İmparatorluğun elinden giden son topraklardan biridir. Önceleri Karadağ Beyliği şeklinde idare edildi. Sonra, Sıro-Hırvat-Sloven Krallığı oldu. Birinci Dünya Savaşından sonra, Tito krallığı devirerek kendi diktatörlüğünü kurdu. Bir müddet Demirperde gerisi devletlerinden sayıldı. Şimdi, halk cumhuriyetidir. Demirperdeden ayrılmıştır.

Yugoslavyanın güneyinde camiler, giyim kuşam, yemek yaşama her şey Türklerin adetlerinin aynıdır. Osmanlı Türklerinin yüzyıllarca buradaki tesirinin izleri kalmıştır. Tarım memleketidir. Çobanlık hanvancılık ileridir. Meyve ve sebzecilikte yapılmaktadır. El sanatları kilim halı dokumaları da yapılır. Fabrikaları çok değildir. Sanayide diğer Avrupa devletleri kadar ilerleyememişlerdir.

SORULAR :

1 — Yugoslavya neresidir, haritadan gösteriniz.

2 — Bizimle olan ticaretini anlatınız.

TARİHÎ KAHRAMANLIK ROMANI

Tuna Nehri AKMAM DİYOR

Yazan: OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA No: 52

Nimet: «Türk kadını da Türk askeri gibi düşünür» dedi...

— Türk askeri, kumandanları kendilerine ne öğretmişlerse öyle hareket ederler. Remzi'nin, benim düşündüklerimden başka bir düşünceye sahip olması zaten imkânsızdır.

Çete Reisi, bu defa Nimet'in önüne geldi:

— Size de mi aynı şeyleri öğrettiler, hemşire hanım?

Nimet, sert ve kat'î bir sesle:

— Evet, diye cevap verdi. Türk kadını da, Türk askeri gibi düşünür.

Çete Reisi, bu cevaplar karşısında o kadar hırslanmıştı ki, üçünün de boğazını sıkmak, yahut tüfeğiyle üçünü de birer kurşunla öldürmek için kanında beliren arzuyu güçlükle yeniyordu.

Çete Reisi ansızın, birkaç metre gerisinde bulunan Boris'e döndü:

— Sizin yolladığınız haberlerde, Türklerin bugünlerde umumî bir hücuma kalkışacaklarını bildiriyordunuz. Taarruz günü hakkında kat'î birşey öğrenebildiniz mi?...

— Osman Paşa, verdiği kararları son güne kadar askerlerinden gizler... Onun için, hücum gününü kat'î olarak öğrenmek pek kolay olmuyor. Zannederim ki, Binbaşı Kaya bey, istihbarat işleriyle vazifelidir. Kızılcalı'daki vazifesi, hücum plânı ile ilgilidir. Emrindeki Remzi Çavuş da, onun en yakın askeridir.

— Yâni, ikisinin de hücum gününü bildikleri kanaati sizde hâkim, öyle mi?

— Evet!

— Ve bildikleri halde söylemiyorlar...

— Ona hiç şüphe yok efendim!...

Çete Reisi, birden kızına döndü:

— Topun başına geç bakalım, Sofia!...

Sofia bir an tereddüt eder gibi oldu. Çete Reisi:

— Bilirsin ki, emirlerime harfiyen riayet edilmesini isterim, dedi. Ne diyorsam onu yap! Sana ilânı aşk eden, seni buradan alıp memleketine götürmek isteyen erkeğin cezasını kendi ellerinle vermen daha şerefli bir vazife olur... Haydi, geç topun başına!...

Sofia, topa doğru yürürken hafif sallanıyordu. Babası arkasından:

— Babanın kızı olduğunu hiçbir zaman unutma Sofia! dedi. İvan'ın kızı top başına daha cesur gitmelidir.

Sofia, topun yanına gelince, başını kaldırıp Remzi'ye baktı. Remzi'nin yüzü topun ağzına dönüktü. Tunçtan bir heykel gibi, hiç kıpırdamadan kendisine bakıyordu.

Çete Reisi:

— Söyliyecek misin Çavuş efendi? dedi. Son defa soruyorum.

Remzi hiçbir cevap vermedi.

Çete Reisinin sesi tekrar gürledi:

— Son sözünü söyle!

Remzi, iman dolu bir sesle cevap verdi:

— Vatan sağolsun!...

Çete Reisi, kızına döndü ve yüksek sesle:

— Ateş!... diye bağırdı.

Sofia, gözlerini kapadı. Onunla birlikte Kaya ve Hemşire Nimet de gözlerini kapadılar.

— Ateş diyorum sana, Sofia!...

Sofia, topun ipini hızla çekti.

Barut kokusu bir anda mağaranın içini doldurdu. Çok geç-

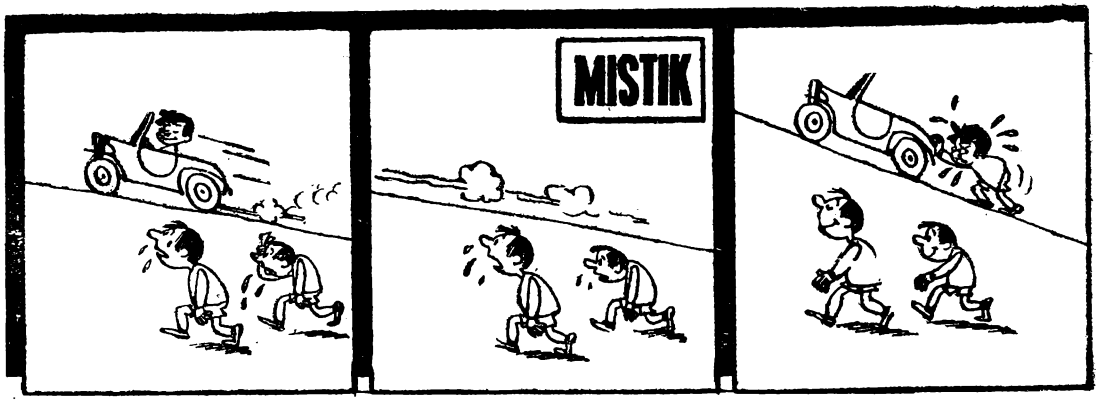

TOPAÇ
HANİYA KAĞIT HELVAM TAZE!
BEN DE KAĞIT HELVASI YAPACAĞIM
ÖNCE SU GAZETELERİ ŞEKERLİ SUYA BATIRMALI SONRADA YUVARLAK YUVARLAK KESMELİ
İŞTE KAĞIT HELVALARI HAZIR... ŞİMDİ BUNLARI GÖTÜRÜP SATMALI!..

meden dumandan yavaş yavaş sıyrılan ipte, Remzi'nin iki elinin sallandığı görüldü. Çavuşun çınar gibi vücudu, topun mermisiyle paramparça olmuştu...

Kaya, cinnet getirmiş gibi:

— Alçaklar!... Zalimler!... Katiller!... diye bağırdı.

Nimet, gördüğü manzaranın dehşetinden kaskatı kesilmiş, donmuş gözlerle, Remzi'nin ipte sallanan ellerine bakıyordu.

★

Bu facianın cereyan ettiği 27 Kasım günü, Osman Paşa, hücumun son hazırlıklarını tamamlatmış, Plevne'deki Türk ahalisiyle vedalaşmağa çıkmıştı.

Vakit öğle üzeri idi. Kar lâpa lâpa yağıyordu. Osman Paşa beyaz atına binmişti. Bir tarafında yâveri, öbür tarafında da her zaman yanında bulunduğu imamı vardı.

Ordunun Plevne'yi terkedeceği haberini duyan Türkler, heyecana düşmüş, sokaklara dökülmüştü. Osman Paşayı uzaktan görünce, beyaz atına doğru koşuştular. Ak sakallı bir ihtiyar:

— Bizi Plevne'de bırakmayın Paşam! diye ayağına kapandı. Bulgarlar hepimizi keserler...

Zavallı ihtiyar, bir yandan yalvarıyor, bir yandan da gözyaşları döküyordu. Onu görüp cesaret alan iki kadınla bir erkek daha Osman Paşaya doğru koştu. Kadının birinin kucağında yeni doğmuş bir çocuk vardı. Gözyaşlarıyla yalvardı:

— Paşam, bizi burada bırakma!... Biz de ordu ile beraber gelelim... Bizi bırakma Paşam, bizi bırakma!...

Plevne'de iki yüz kadar Türk ailesi vardı. Hastahanelerde de 2500 kadar hasta ve yaralı yatıyordu. Bunları neyle götürebilirdi?...

— Üzülmeyiniz, üzülmeyiniz, dedi. Burada hayatınız emniyettedir.

Ak sakallı ihtiyar, yeniden ayağına sarıldı:

— Bizi düşman eline bırakıp nereye gideceksiniz Paşam? Biz, zaten herşeyimizi kaybettik. Ordu nereye giderse, biz de geliriz. Sizin yolunuzda karımızla, çocuğumuzla canımızı fedaya hazırız!...

Çocuklu kadın, yaşlı yüzünü, Osman Paşanın ayaklarına sürterek:

— Biz, hiçbir vakit düşman kahrı, Bulgar zulmü altında yaşayamayız! diye inledi. Burada kalamayız. Bizi almazsanız, ordunun arkasından yollara dökülürüz...

Osman Paşa, ayaklarına kapanmış olan kadına doğru eğildi:

— Bulgarlara gerekli emirler verildi, korkmayın. Buraya girecekler, medenî bir devletin askeri olduklarından, herhalde sizlere fenalık etmezler. Irz ve canlarınıza dokunmazlar...

— Paşam, aylardır burada içimiz kan ağlıyor. Bizleri bırakıp giderseniz, Bulgarlar bize zulmederler, bizi öldürürler... Yalvarırız size, bizi bırakmayın!...

Bu sözlere, sokaklara dökülmüş olan Türk halkının da iniltileri karışınca, Osman Paşa, ıslanan gözlerini gizlemeğe çalışarak:

— Peki, üzülmeyin, bir çaresini düşünürüz! diye atını sürdü.

Halkın arasında güçlükle yol alıyor, etraftan koşuşan ve ellerini, ayaklarını öpmek isteyen Türklerin perişan halini gördükçe, yüreği bin parça oluyordu.

Doğru karargâha gitti. Biraz evvelki Türk halkının acı hali hâlâ gözlerinin önünden gitmiyordu. Yâverine, şehirdeki Bulgar papazları ile ileri gelenlerinin hemen karargâha getirilmesini emretti.

Çok geçmeden üç Bulgar papazı ile dört yaşlı Bulgar, Osman Paşanın odasına alındılar. Osman Paşa, ıstırabını belli etmemeğe çalışıyordu.

Yakında ordusunun Plevne'den ayrılacağını, buradaki hastaları kendilerine emanet ettiğini söyledi ve hiç kimseye fenalık yapmıyacaklarına, namusları üzerine söz vermelerini istedi.

Bulgarlar gittikten sonra Osman Paşa, pencerenin önüne geçip uzun uzun, karlarla örtülü Plevne'yi seyretti.

Ordusuyla Plevne'ye sıcak bir Temmuz günü girmişti. Aradan geçen 5 ay zarfında üç büyük muharebe yapmış ve her muharebede ordusu kahramanca döğüşmüş, hiçbirinde mağlûp olmamıştı. Fakat artık muhasara altındaydı ve Plevne sefil, hasta ve açlarla dolu bir hastahane halini almıştı. Çocuklar açlıktan ağlıyor, anneler çocuklarına verecek bir lokma ekmeği bulmaktan âciz, bağırlarına basıyorlardı. Her gün birkaç evden bir ihtiyar, yahut çocuk ölüsü kalkıyordu. Askerler bir yandan sipere, bir yandan da ölülere mezar kazıyorlardı.

Artık ölenlere ağlayan yoktu. Çünkü ölen, bu sefil hayattan kurtulup, kendini Tanrının cennetine atıyordu. Hattâ ölüm bir saadet idi. Her evden yükselen insan feryatları, zaman zaman Osman Paşanın ruhuna da korku saçıyordu. Zavallı Plevne halkı, bir mum gibi eriyip gidiyor, gittikçe şiddetini arttıran kış, matemli ve karanlık örtüsünü, Plevne üstüne her gün biraz daha geriyordu.

(Devamı gelecek sayıda)

Meraklı ve Düşündürücü

Güzel Bir Hikâye

Ölüm Telefonu

OTEL müdürü, Müddeiumumî olan arkadaşım Ali Çetin'e vak'ayı şöyle anlatıyordu:

— Tüccar Alpoğlu, eski müşterilerimdendir. Adana'nın çok zengin fabrikatörlerinden biridir. Bugün öğle yemeğini yemiş ve odasına çıkmıştı. Çıkmadan önce telefon santralına tenbih etmiş, Ticaret Odasiyle konuşmak istediğini söylemiş. Odasına çıkalı beş dakika olmuştu ki, yukardan bir silâh sesi işittik. Ben o sırada onun odasının yanındaki dairede bulunuyordum. Hemen içeriye girdim. Alpoğlu kanlar içinde yerde yatıyordu. Onun tam karşısında, en iyi arkadaşlarından komisyoncu İbrahim Dündar vardı ve elinde kocaman bir tabanca bulunuyordu. Bu manzarayı görünce, tabiî komisyoncunun, tüccarı öldürmüş olduğunu derhal anladım. Hemen polise telefon ettik. Gelen iki memur, komisyoncuyu yakaladılar. Arkasından da, size, gelmenizi rica ettik.

Bu sözler bitince, geniş bir odanın kapısını açarak içeri girdik. Odanın ortasında, pencereye yakın bir yerde yazı masası ve üzerinde bir telefon vardı. Telefonun kulaklığı masanın üstünde yatıyordu. Tüccar, yazı masasının dibine boylu boyunca uzanmıştı.

Ali Çetin, ilkönce ölünün üstüne eğildi ve her zaman yaptığı gibi yüksek sesle söylenmeğe başladı:

— Hımmm... Kurşun burnunun sağ tarafından ve ağzın biraz üstünden girmiş. Deliğin etrafındaki etler ve deri yanmış... Barut izleri de var... Demek ki tabancanın namlusu, ölünün yüzünün pek yakınında imiş... Bu adam, ayakta ve yazı masasına doğru dönmüş bir halde duruyormuş. Bu takdirde, kurşun pencerenin solundan doğru gelmiş... Şu halde öldürenin de yazı masasının ve telefonun arkasında durmuş olması lâzım. Şimdi, kafatasını delip çıkan kurşunu aramalıyız.

Gözleriyle, yazıhanenin karşısına, iki pencere arasına gelen duvarı süzdü. Ve birden gülümsedikten sonra, kapının önünde bulunan polise seslendi:

— Oğlum! Bana, şu duvarda bir oyuk açabilecek çekiç ve burgu lâzım!...

Beş dakika sonra istedikleri gelmişti. Beş - on dakikalık bir çalışmadan sonra, nihayet duvarın taşları arasında ezitmiş kurşunu bulmuştuk. Müddeiumumî:

— 6,35 çapında bir tabancanın kurşunu! dedi. Bir Brovning tabancasından çıkmış! Şimdi bunun kovanını bulmalıyız.

Fakat aramadığımız yer, bırakmadığımız köşe kalmadığı halde ne kovan, ne de ona benzer birşey bulamamıştık. Ali Çetin, polise seslendi:

— Otel müdürünü çağırınız!

Otel müdürü bir - iki dakikada yanımıza gelmişti. Müddeiumumî ona, sakin bir sesle:

— Şimdi kaatili buraya getirtebilirsiniz, dedi. Elinde tabancası vardı, diyordunuz. Onu da getirtin ve siz de burada bulunun!

İki polis arasında içeri giren adamda, kaatilden ziyade, hücuma uğramış birisi hali vardı. Orta boylu ve ak saçlıydı. Elli yaşlarında kadar vardı.

Ali Çetin, adamı karşısında bir iskemleye oturttuktan sonra, polislere dışarda beklemelerini emretti ve birdenbire sordu:

— Alpoğlu'nu neye öldürdünüz?...

Adam yutkunduktan sonra:

— Ben öldürmedim! dedi. Ben kimseyi öldürmedim!...

— Elinizde namlusundan du-

Tüccar yazı masasının dibinde boylu boyunca uzanmıştı.

Tüccarı öldürmeden önce afyonlu sigara içirerek adamı uyutuyor...

...tüten bir tabanca, beyninden kurşun geçip ölen bir adamın karşısında bir odada görülüyorsunuz. Sonra o adamı öldürmediğinizi iddia ediyorsunuz!

Öteki ağlar gibi:

— Hayır, hayır! diye haykırdı. Ben öldürmedim, ben kimseyi öldürmedim!

Ali Çetin, tekrar sordu:

— Niye öldürdünüz? Biz sorduk, sizin ona borcunuz varmış. Odada yüksek sesle bunun münakaşasını yapmışsınız. Siz buraya bir tabanca ile gelmişsiniz. Demek ki onu öldürmeği evvelden tasarlıyordunuz?...

Kaatil, âdeta tepiniyor:

— Hayır, hayır! diyordu. Benim tabancam filân yok. Boyuna bir tabancadan bahsedip duruyorlar. Neredeymiş o tabanca?

Müddeiumumî polislerden birini çağırttı. Tabanca getirildi. Bu iri bir polis tabancasıydı. Ali Çetin, tabancayı eline aldı. Gözlerinin birdenbirede ğiştiğini, yüzünden şeytanca bir gülümseme bulutu geçtiğini gördüm. Polise:

— Götürün bu adamı! dedi.

Ali Çetin, otel müdürüne:

— Bu adam burada bir - iki gün daha kalacak, dedi. Ben otelin etrafına nöbetçiler koyacağım, emniyetli olsun diye...

★

İki gün sonra gazetemi okurken, polis haberlerinde gözüme bir yazı çarptı: Otel müdürü, Alpoğlu'nu öldürmek suçundan tevkif edilmişti.

İlk işim, Ali Çetin'e gitmek oldu. Birlikte dışarı çıktık. Bir kahveye oturduk. Ve anlattı:

— Ben, daha otel müdürü bize vak'ayı anlatırken şüphelenmiştim. Bir adam ölü olarak bulunuyor. Karşısında, en aşağı dört metre uzakta bir başkası, elinde tabanca ile baygın bulunuyor. Bu adam neye bayılmıştır? Beynine bir kurşun yiyen adam, karşısındakini bayıltacak kuvvette midir? Üstelik biz, ölenin 6,35 çapında bir kurşun yemiş olduğunu tesbit ediyoruz. Halbuki bana, kaatilin elinde bulunan tabancayı getirdiler; 7,65 çapında idi. Bir odada bir tabanca atılırsa, orada kurşunun kovanı da bulunur. Halbuki biz kovanı bulamadık. Kaatil bayıldığına göre, kovanı o alamazdı. Elindeki tabanca da, tüccarı öldüren kurşuna ait olmadığına göre, kaatil o adam olamazdı. Halbuki birisi bizi, onun kaatil olduğuna inandırmak istemişti. Bu da otel müdürü idi. Onun için, kaatil diye yakalanan adamı mahsustan iki gün otelde bıraktım. Bu suretle, kendisi farkına varmadan otel müdürünü de göz hapsine almış oluyordum. Araştırmalar sonunda öğrendik ki, bu tüccar Alpoğlu'nun kimsesi yok. O ölünce, yaşayan, uzaktan biricik akrabası otel müdürü kalıyor. Bütün serveti onun olacak. Herif, tüccarı öldürmeden önce, yan odada bekleyen komisyoncuya afyonlu sigara ikram ederek adamcağızı uyutuyor. Tüccarı öldürdükten sonra, adamı, ölünün bulunduğu odaya taşıyor. Otelin bir tarafı tamir edildiği ve kapılar, duvarlar çok kalın olduğu için, silâh sesini kimse duymuyor. Zavallı afyonlunun eline, bir kurşunu eksik bir tabanca tutuşturuyor. Bu arada bir hata yapıyor; tabancalar arasındaki çap farkını unutuyor.

— Peki, öldüren kurşunun çıktığı tabancayı buldun mu?

— Tabanca ile öldürülmemiş; telefonla vurulmuş... Ben otelin kilerinde bir telefon âleti buldum. Bu âletin söz söylenecek yeri, gayet ustaca tertibatla bir silâh haline getirilmişti. Telefonun içine bir kurşun yerleştiriliyor. Telefon zili çaldı değil mi? Açmağa kalkarsan, kulaklığı kaldırman lâzım. Kaldırıyorsun. Cevap gelmiyor. Yandaki çengele parmağınla basıyorsun ki, öbür tarafta zil çalsın diye... Basar basmza bu çengel bir tetik vazifesi görerek, kurşunu patlatıyor ve tabii, tam yüzünün ortasından vuruluyorsun... Tüccarın, Ticaret Odasına telefon etmek istediği belli olduğuna göre, otel müdürü evvelden çıkıp, telefon âletlerini değiştiriyor. Ya, işte böyle!

RAMİ SUNAY

Gelecek Sayıdan İtibaren Yeni Bir Romanı Neşre Başlıyoruz :

Küçük Fedailer

İstiklâl Savaşında Gaziantep'in kurtuluşunda, düşmanlarla hayatı bahasına çarpışan Türk çocuklarının akla durgunluk veren kahramanlıklarını heyecanla okuyacaksınız.

YAZAN: FİKRET ARIT

GELECEK SAYIMIZI SABIRSIZLIKLA BEKLEYİNİZ VE MECMUAMIZI OKUMALARINI ARKADAŞLARINIZA TAVSİYE EDİNİZ.

Dünyanın 4 Köşesinden

Balinalarda ana şefkati

Avrupa'da çıkan balıkçılık gazetelerinden birinin yazdığına göre, Norveç balıkçıları, Kuzey Kutbu denizlerinde balık avlarken, çok acıklı birşey görmüşler:

Gemi yoluna devam ederken, uzakta bir balina görülmüş ve gemi bütün hızile bu balinanın peşine düşmüş. Balinaya yaklaştıkça, koca hayvanın etrafında su çırpıntıları çoğalmış ve gemiciler, bunun, bir ana balina olduğunu ve kuyruğile ve kanatlarile ufak yavrularını ileriye doğru sürmeğe çalıştığını görmüşler.

Geminin zıpkıncısı, bu sallantı içinde hayvana iyi nişan alamıyacağını söyleyince, gemi daha fazla hızlanmış ve balinaya iyice yaklaşmış. Zıpkıncı nişanlamış ve zıpkın topunu ateşlemiş. Fakat tam bu sırada ana balina, bütün yavrularını etrafa dağıtarak kendisi ortaya geçmiş ve yavrularına sapİanacak zıpkın, ona saplanmış.

Balıkçılar, ana balinanın bu fedakârlığını görünce, o kadar pişman olmuşlar ki, bir fırsatını bulup zıpkını tekrar balinadan çekmişler ve yarası derin olmadığından, yakında iyileşeceği muhakkak olan balinayı salıvermişler.

Ana balina, etrafında yavruları zıplaşır, oynaşırken, uzaklaşıp gitmiş.

En çok hangi dilde mektup yazılıyor?

Son bir istatistikten öğrenildiğine göre, bütün dünya postalarından geçen mektupların dörtte üçü İngilizcedir. Bundan sonra en çok mektup yazılan dil İspanyolcadır. Sonra Fransızca ve bunun arkasından da Almanca geliyor.

Hız böyle olur!

Amerika otomobil fabrikalarında sekiz saatlik bir çalışma gününde 10.000 otomobil yapılıyormuş. Bu hesaba göre, demek ki bir otomobil üç saniyede yapılıyor. Aynı fabrika, ilk otomobilini 1908 yılında yapmış. O zamandan beri şimdiye kadar 42 milyon otomobil yapılmış.

Cep saati pusula olur mu?

Bir cep veya kol saatini yalnız saat diye kullanmak, sizin gibi çocukların yapmamaları lâzım gelen birşeydir. Hiç bu kadar basitlik olur mu? Cep saati, zamanı göstermekten başka, daha birçok işlere de yarar. Bunlardan birisi, cep veya kol saatini pusula yerine kullanmaktır.

Pusulanın kuzeyi, güneyi ve batıyla doğuyu göstermeğe yarayan bir âlet olduğunu hepiniz bilirsiniz. Saatin bir akrebi, bir de yelkovanı vardır, değil mi? İşte bu akrebi güneşe doğru tutarsanız, akrebin gösterdiği saatle 12 arası daima güneydir. Meselâ, saat dört iken akrep güneşe çevrilirse, dört ile on iki arası olan 2 güneydir.

Böylece, saatinizi pusula yerine kullanabilirsiniz.

Karınca dili

Çevremizde yaşayan hayvanların en ufaklarından biri olan karınca, hiç şüphe yok ki, en dikkate lâyık olanıdır. Karıncaların yaşayışlarındaki intizam uzun zamandan beri bilginlerin merakını çekmiş, birçok kişiyi onların yaşayışlarını araştırıp, incelemeğe sürüklemiştir.

Karıncaların yaşayışları hakkında birçok eserler yazılmıştır. Bunlardan anlaşıldığına göre, karıncalar, bir hükûmet halinde yaşarlar. Aralarından bir başkan seçerler. Karıncalar arasında vazifeler güzelce paylaşılmıştır. İşçi karıncalar, memur karıncalar vardır.

Doktor Wasman isminde bir bilkin, karıncalar üzerinde yaptığı incelemelere ait bir kitap yazmıştır. Bu kitapta anlattığına göre doktor, karınca dilini epeyce öğrenmiş. Meselâ, karnı aç olan bir karınca, hali vakti yerinde olan bir arkadaşına giderek, sağ ön ayağiyle, onun boynuzuna dokunuyor ve halini böylece anlatıyormuş. O zaman karşısındaki de hemen gidip, ona yiyecek getiriyormuş.

Karınca yuvasına bir tehlike yaklaştığı zaman, nöbetçi karıncalar, birbirlerine ön ayaklariyle kuvvetlice vuruyorlarmış ve böylece her karınca birbirine vura vura bu haber tâ yuvanın içine gidiyormuş.

Eğer bir karınca, yolda ağır bir buğday tanesi görür de, yalnız taşıyamıyacağını anlarsa, hemen arkadaşlarına gidip, boynuzu ile hafifçe dokunuyor ve onlar da onun peşine takılıp buğdayı birlikte getirmeğe gidiyorlarmış.

RAMİ SUNAY

Balinalarda ana şefkati çok kuvvetlidir.

KORKULUK DÜNYASININ SIRRI

ALETLER TECRÜBE İÇİN HAZIRLANIR.

ALLO DÜNYA... ALLO DÜNYA... BİR SAAT SONRA TECRÜBEYE BAŞLAYACAĞIZ!

60 DAKİKA SONRA...

ÜÇ... İKİ... BİR... BAŞ...

BİR SANİYE SONRA DİĞER TELEPORT MAKİNESİNİN ÇALIŞTIRILDIĞI DÜNYADA...

TİTAN'DAN GÖNDERİLEN KORKULUK BİR DEV HALİNİ ALMIŞ...

ARZLILAR HAYRETLE KORKULUĞA BAKARLAR...

ŞUNUN BOYUNA BAK!

TECRÜBE YAPILIRKEN BİR ŞEY OLDU GALİBA!

KORKULUĞUN BAŞINI GÖRMEK İÇİN ANCAK ROKETLE YÜKSELMEK LÂZIMDIR...

KORKULUK BURAYA GÖNDERİLMEDEN EVVEL 2 METRE BOYUNDAYDI!..

ŞİMDİ MİLYON KERE BÜYÜMÜŞ!

BU VAZİYET TİTAN'A BİLDİRİLİR...

MAKİNEDE BİR BOZUKLUK VAR. ARZA DÖNÜP DÜZELTMELİ...

TELEPORT MAKİNESİNİ KAPAYIM!

JOHN VE EVA MANNERS, ALETLERİ VE ADAMLARINI ROKETLERE YÜKLEYİP ARZA DOĞRU YOLA ÇIKARLAR...

TUHAF.. ARZ RADYO İŞARETLERİME CEVAP VERMİYOR...

ROKET ALANINA İNERKEN DE ARZDAN BİR SES SEDA ÇIKMAZ...

EVA--- HİÇ KİMSE YOK!

BERABER ŞEHRE GİDERLER. ŞEHİR DE BOMBOŞTUR...

BİR TEK KİŞİ YOK!

JOHN! NE OLDU ACABA?

JOHN SAATLERCE TELEVİZYONLU TELEFONUN BAŞINDAN AYRILMAZ. FAKAT KİMSEYİ BULAMAZ...

ANLADIĞIMA GÖRE ARZDA BİZDEN BAŞKA KİMSE YOK...

JOHN-- BAK!

52/2

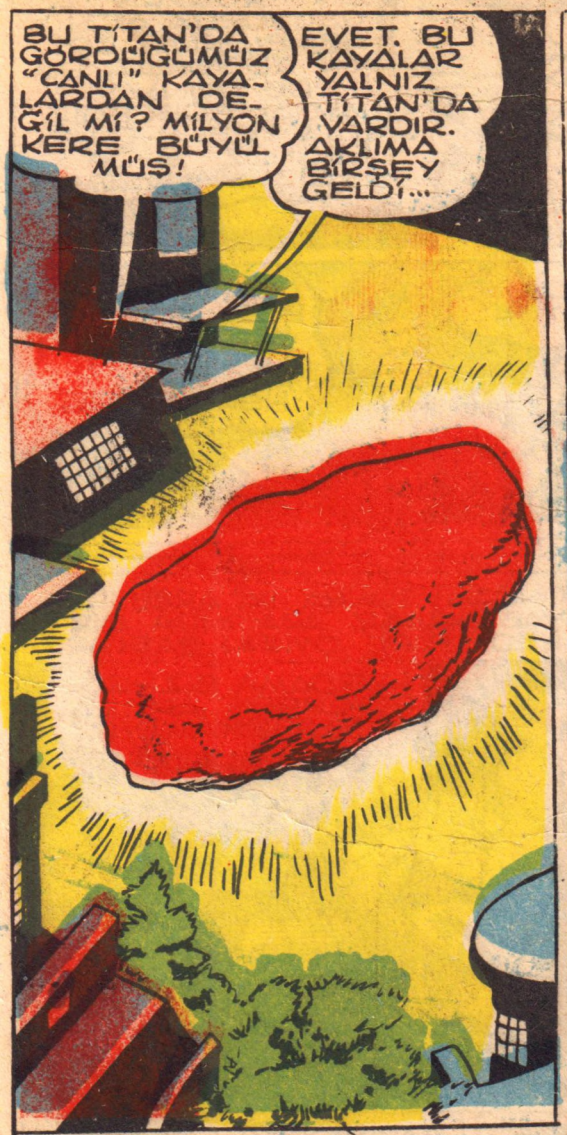
BU TİTAN'DA GÖRDÜĞÜMÜZ "CANLI" KAYALARDAN DEĞİL Mİ? MİLYON KERE BÜYÜL MÜŞ!
EVET. BU KAYALAR YALNIZ TİTAN'DA VARDIR. AKLIMA BİRŞEY GELDİ...

TELEPORT MAKİNESİNİ KAPAYINCA, BUNUN TESİRİ DE HEMEN DURMADI. DÜNYA DÖNERKEN MAKİNE DE ARZDAKİ BÜTÜN CANLILARI TELEPORT USULÜYLE TİTAN'A GÖNDERDİ. TABİÎ TİTAN'DA DA AYNI ŞEY OLDU.

LABORATUARDA JOHN'LA EVA RAKKAMLARI, PLANLARI TEKRAR KONTROL EDERLER...
TİTAN'DAN GÖNDERİLEN KORKULUK MİLYON KERE BÜYÜDÜ... O HÂLDE ARZLILARA BUNUN AKSİ OLDU. YANİ TİTAN'A GİTTİKLERİ ZAMAN ANCAK MİKROSKOPLA GÖRÜLEBİLECEK BOYDALARDI.
ACABA YAŞIYORLAR MI?

TİTAN'IN ATMOSFERİ METAN'DIR, FAKAT BİRAZ OKSİJEN DE VAR. BU DA ARZLILARI ONLARI TEKRAR BURAYA GETİRİNCEYE KADAR HAYATTA TUTAR...
TELEPORT MAKİNESİ TERSİNE İŞLETİLİNCE ARZLILAR DA BURAYA NORMAL BOYDA DÖNECEKLER...
WORLD
BUILDI

BİRDENBİRE...
EVA, KAFAMIN İÇİNDE SESLER DUYUYORUM.
ARZLILAR TESLİM OLUN!
52/3
6

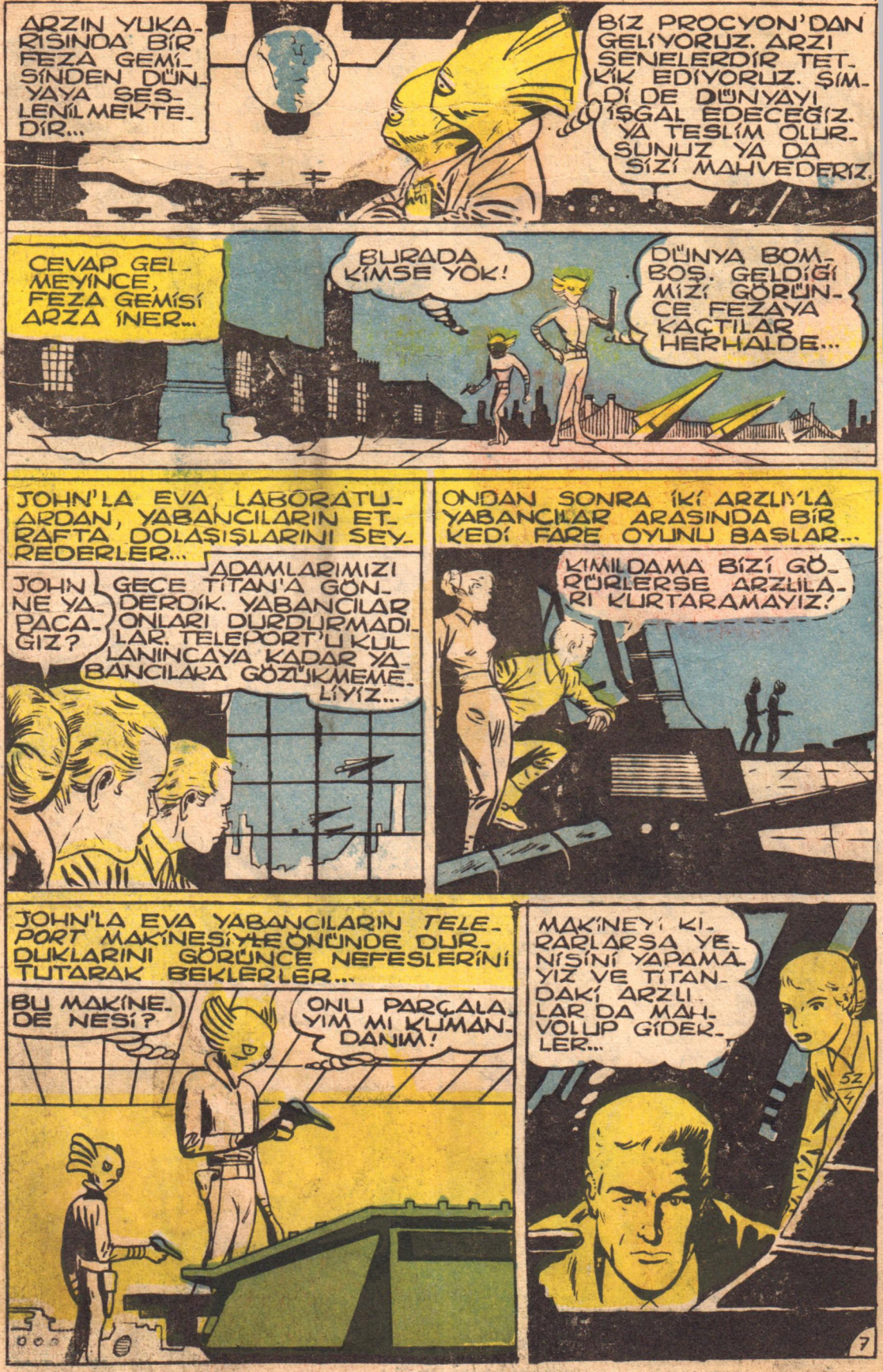
ARZIN YUKARISINDA BİR FEZA GEMİSİNDEN DÜNYAYA SESLENİLMEKTEDİR...
BİZ PROCYON'DAN GELİYORUZ. ARZI SENELERDİR TETKİK EDİYORUZ. ŞİMDİ DE DÜNYAYI İŞGAL EDECEĞİZ. YA TESLİM OLURSUNUZ YA DA SİZİ MAHVEDERİZ.
CEVAP GELMEYİNCE, FEZA GEMİSİ ARZA İNER...
BURADA KİMSE YOK!
DÜNYA BOMBOŞ. GELDİĞİMİZİ GÖRÜNCE FEZAYA KAÇTILAR HERHALDE...
JOHN'LA EVA, LABORATUARDAN, YABANCILARIN ETRAFTA DOLAŞIŞLARINI SEYREDERLER...
JOHN NE YAPACAĞIZ?
ADAMLARIMIZI GECE TİTAN'A GÖNDERDİK. YABANCILAR ONLARI DURDURMADILAR. TELEPORT'U KULLANINCAYA KADAR YABANCILARA GÖZÜKMEMELİYİZ...
ONDAN SONRA İKİ ARZLI'LA YABANCILAR ARASINDA BİR KEDİ FARE OYUNU BAŞLAR...
KIMILDAMA BİZİ GÖRÜRLERSE ARZLILARI KURTARAMAYIZ!
JOHN'LA EVA YABANCILARIN *TELEPORT* MAKİNESİYLE ÖNÜNDE DURDUKLARINI GÖRÜNCE NEFESLERİNİ TUTARAK BEKLERLER...
BU MAKİNEDE NESİ?
ONU PARÇALAYIM MI KUMANDANIM!
MAKİNEYİ KIRARLARSA YENİSİNİ YAPAMAYIZ VE TİTANDAKİ ARZLILAR DA MAHVOLUP GİDERLER...
7

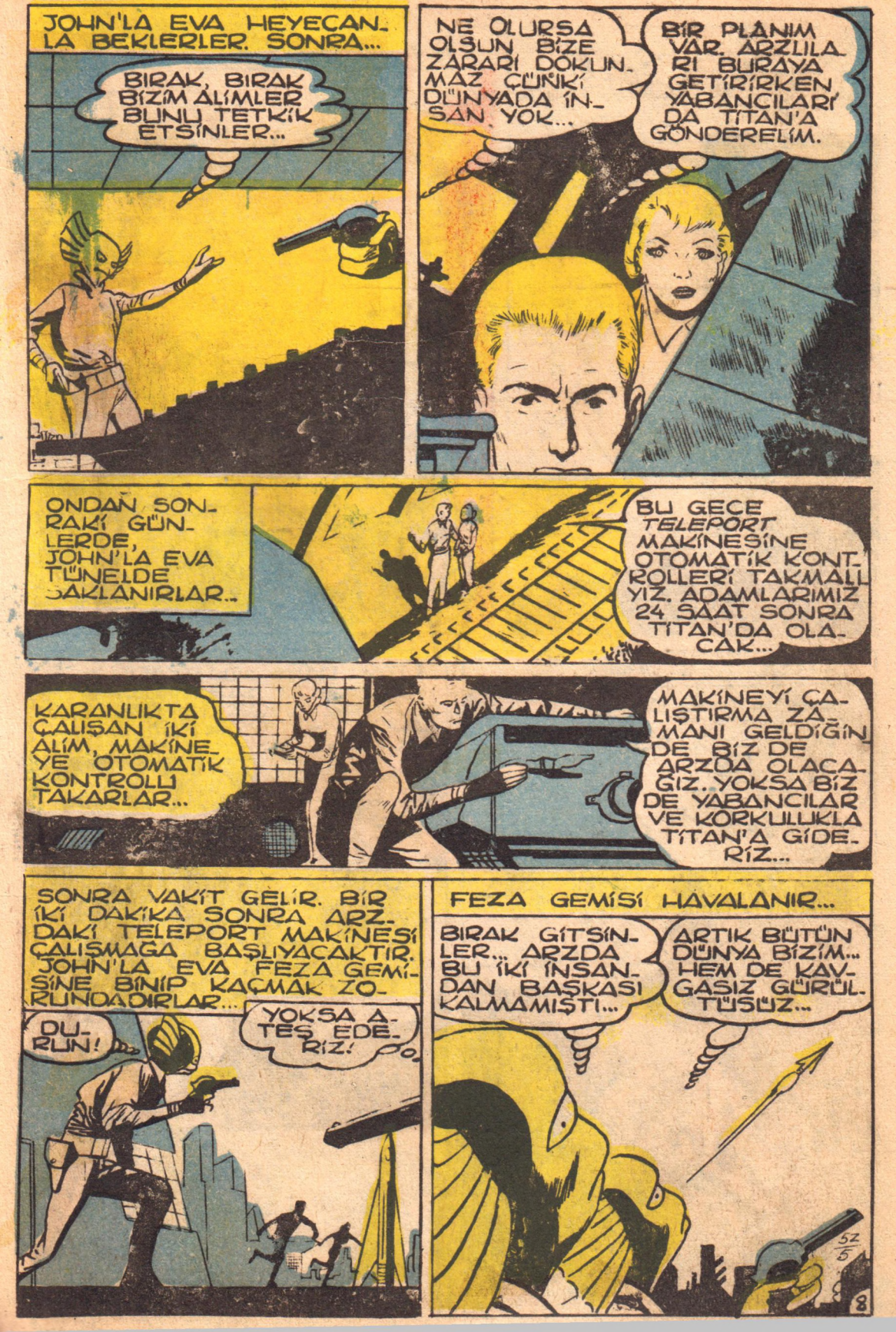
JOHN'LA EVA HEYECANLA BEKLERLER. SONRA...
BIRAK, BIRAK BIZIM ÂLIMLER BUNU TETKIK ETSINLER...
NE OLURSA OLSUN BIZE ZARARI DOKUNMAZ ÇÜNKÜ DÜNYADA INSAN YOK...
BIR PLÂNIM VAR. ARZLILARI BURAYA GETIRIRKEN YABANCILARI DA TITAN'A GÖNDERELIM.
ONDAN SONRAKI GÜNLERDE, JOHN'LA EVA TÜNELDE SAKLANIRLAR..
BU GECE TELEPORT MAKINESINE OTOMATIK KONTROLLERI TAKMALIYIZ. ADAMLARIMIZ 24 SAAT SONRA TITAN'DA OLACAK...
KARANLIKTA ÇALISAN IKI ÂLIM, MAKINEYE OTOMATIK KONTROLLU TAKARLAR...
MAKINEYI ÇALIŞTIRMA ZAMANI GELDIĞIN DE BIZ DE ARZDA OLACAĞIZ. YOKSA BIZ DE YABANCILAR VE KORKULUKLA TITAN'A GIDERIZ...
SONRA VAKIT GELIR. BIR IKI DAKIKA SONRA ARZDAKI TELEPORT MAKINESI ÇALIŞMAĞA BAŞLIYACAKTIR. JOHN'LA EVA FEZA GEMISINE BINIP KAÇMAK ZORUNDADIRLAR...
DURUN!
YOKSA ATEŞ EDERIZ!
FEZA GEMISI HAVALANIR...
BIRAK GITSINLER... ARZDA BU IKI INSANDAN BAŞKASI KALMAMIŞTI...
ARTIK BÜTÜN DÜNYA BIZIM... HEM DE KAVGASIZ GÜRÜLTÜSÜZ...
SZ/5
8

BİR DAKİKA SONRA TİTAN'DA VE FEZA GEMİSİNDE DÜĞMELERE BASILIR...

ÜÇ... İKİ... BİR... BAS!

ÜÇ... İKİ... BİR... BAS!

BİR SANİYE SONRA...

OH, DÜNYA-YA DÖN-DÜK!

NE KÂBUS-TU O!

FEZA GEMİSİNDE!..

YABANCILAR DA GİTTİ... TELE-PORT YOLUY-LA TİTAN'A GİTTİLER... HEM DE İYİCE KÜÇÜL-DÜLER...

TELE-PORT MAKİNE-SİNDEKİ HATAYI DÜ-ZELTMELİ-YİZ, JOHN... İNSANLAR ANCAK O ZA-MAN SÜ-RATLE SE-YAHAT E-DEBİLİRLER..

TİTAN'DAKİ ADAMLARI, KÜÇÜLMÜŞ YABANCILARI BİR KAVANOZ İÇİNDE ARZA GETİRDİKTEN SONRA...

DÜNYAYI ZAPTA GELENLER BU KÜÇÜK MODELİ VE ÜSTÜNDEKİ KÜÇÜLMÜŞ YA-BANCILARI GÖ-RÜNCE BU İŞ-TEN VAZGEÇE-CEKLER... ÇÜNKİ KENDİ BAŞLARI-NA AYNI ŞEYİN GELECEĞİNİ BİLECEKLER!

YABAN-CILAR ARZI İŞGA-LE GEL-MİŞ-LERDİ... İSTE-DİKLE-Rİ DE OLDU... İŞTE BU ARZ MO-DELİNİ İŞ-GAL ETTİ-LER..

52/6

SON

MERİHİN ESRARI
ARZDAN İLK FEZA YOLCULARI MERİHE VARDIKLARI ZAMAN BÜYÜK BİR MEDENİYETİN İZLERİ İLE KARŞILAŞIRLAR. BU KAŞİFLER MERİHTEN BAZI ŞEYLERİ ARZA GETİRMEYE KALKINCA.. BUNA GARİP BİR KUVVET MANİ OLDU. MERİHİN ESRARI NEYDİ?
MERİHİN SIRRINI ÇÖZDÜM DÜNYAYA DÖNÜNCE HERKES ŞAŞIRACAK
DÜNYAYA DÖNEMİYECEKSİN ARZLI. SIRRIMIZI KİMSE BİLMEMELİ
52/7

ALİŞ ile MAVİŞ

YAZAN-ÇİZEN
SEDAT ALKAN

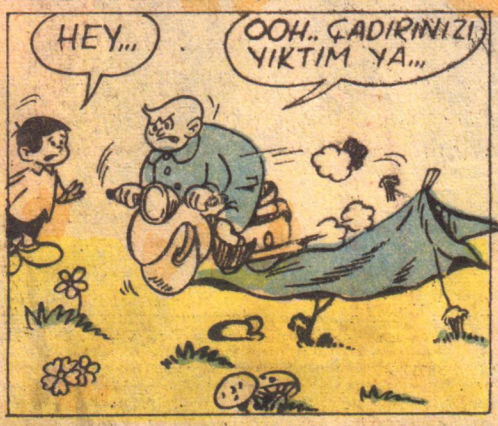

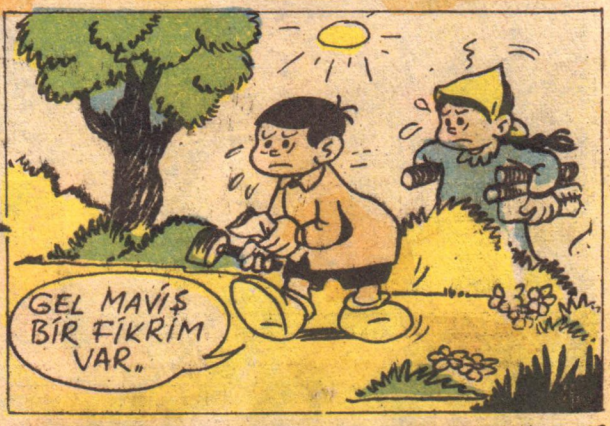

TÜRK FUTBOL YILDIZLARI

Fenerbahçe Kalecisi
Şükrü Ersoy

YAZAN: TEVFİK ÜNSİ

BİR kaleci için 30 yaş çok önemlidir. Bu yaşta vücudun atletik meziyetlerini muhafaza etmek, yine yay gibi açılıp uzanmak ekseriya, hele bir kaleci için çok güçtür. Böyle olduğu halde, daha geçenlerde Fenerbahçe - Nuremberg ve Fiorentina maçlarında Alman ve İtalyan seyircileri birbirinden güzel kurtarışlar yapan Fenerbahçe kalecisi Şükrü'yü ayağa kalkarak alkışladılar. Bu son iki maçta en genç kalecilere taş çıkartan bir çeviklik gösteren Şükrü uzun kaleciliği boyunca böyle nice takdir ve alkışlar toplamıştır.

ŞÜKRÜ KİMDİR VE NE YAPMIŞTIR?

1931 senesinde İstanbulda doğan Şükrü Ersoy ufak yaşlarında kabına sığamayan, ateş gibi, yaramaz fakat o nisbette de sempatik bir çocuktu. Arkadaşları arasında ona canbaz diyenler de vardı, vücudü o nisbette lâstik gibi idi. Canbazlıktan çok futbole merakı olan Şükrü futbolün de güç tarafını seçti ve kaleci oldu.

Kaleci olarak ilk defa Şükrü Vefa takımında kendini gösterdi. Her maçta biraz daha iyi oynıyan Şükrü o devrin en genç ve iyi kalecisi olarak gösterilen Turgaya rakip oldu ve millî takım için ismi Turgay ile beraber geçmeye başladı. İlk defa 1950 yılı aralık ayında gençleştirilmiş millî takımımızda Kahirede Mısır millî takımı karşısına Ay-Yıldızlı formayı giydi. Bu maçta 14 üncü dakikada Turgay sakatlanıp çıktığından kaleye Şükrü girmişti. Bu ilk maç 3 - 0 aleyhimize bitti. Bundan sonra Şükrü B ve A takımımızda olmak üzere 10 defa Ay-Yıldızlı formayı giydi. Oynadığı maçlar içinde unutamadığı maç İsviçrede İsviçreyi 2 - 1 yendiğimiz maçtır. Futbol hayatı boyunca millî takımda da çok iyi oyunlar çıkarmış olmasına rağmen Şükrü şansız bir kalecidir ve her maçında aksilikler çıkar, ya kendisi, ya takım arkadaşlarından en güvenileni sakatlanır, ya da hakem berbat bir idare gösterir. Şükrünün oynadığı millî maçlarda 7 golle (Almanyaya) 5 golle (İsrail ile) 4 golle (İspanyaya) mağlubiyetlerimiz de vardır. Oynadığı 10 millî maçta Şükrü 23 gol yemiştir. Buna rağmen Şükrü yine de bizim en iyi kalecilerimizin başında gelmiştir. Vefadan onun Fenerbahçeye geçişi bir hâdise olmuş ve Şükrü de bazen şampiyonluğu kazandıracak kadar fevkalade maçlar çıkarmıştır Ordu takımı kalesini de koruyan Şükrü, bu sene 30 yaşına rağmen asker olan Özcan'ın yerine yine Fenerbahçe kalesini korumaktadır.

Şükrü Ersoy, bir otomobil gezintisinde, arkadaşları arasında...

MEZİYETLERİ VE KUSURLARI :

Çok sempatik bir insan olan Şükrü, güler yüzlü ve yumuşak başlı bir gençtir. Arkadaşları tarafından çok sevilir. Bir kaleci olarak, en büyük meziyeti atletik lâstik gibi bir vücude maliktir. Yerden gelen toplara anî plonjonları çok iyidir, hatta Turgaydan da iyidir, buna karşılık kale ağzında, havadan gelen toplara çıkışları Turgay kadar iyi değildir. Topun nereden ne zaman geleceğini iyi sezer, en iyi zamanlarında fevkalâde bir refleks (seziş ve atılış) kabiliyeti vardı. Şimdi yaşlanınca biraz azalmasına rağmen bu kabiliyeti yine de kuvvetlidir. Gözü pektir, rakip oyuncuların ayağına atılmaktan hiç kaçınmaz. Degajmanları da iyidir ve çok iyi yer de tutar. Şükrü bu meziyetleri ile olgunlaşmış, beynelmilel klâsa yükselmiş, ismi ileride de anılacak bir kalecimizdir.

Kardeşim TOMRİS

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

Tefrika : 16

O akşam ben, Kuzulu köyüne gittim. Köylüler kahvede etrafımı almışlardı. Hepsiyle şakalaşıyordum. Eminenin ihtiyar bir babası vardı. Köyde hatırı sayılan bir insandı. Muhtar beni evine davet ediyordu. Ben gülerek:

— Bu akşam Kadri Çavuşun evine misafir olacağım, dedim.

Kadri Çavuş:

— Buyur, başımla beraber!... dedi.

Bir delikanlı ile evine haber gönderdi. Köylüler, bu fakir ihtiyarın evine yük olmama şaşmışlardı. Fakat ben israr ettim. Yemek vakti kerpiç eve gittim. Üç odaları vardı. Birinde bir tek ineklerini yatırıyorlardı. Birisinde erzak duruyor ve Emine yatıyordu. Öteki üçüncü odada hem oturuyor, hem karı - koca yatıyorlardı.

Yemek; bir tarhana çorbası, tereyağında kızarmış ekmek lokmaları, kıymalı yumurta ve üzerine toz şekeri serpilen saç gözlemesinden ibaretti.

İhtiyar, ağlamaklı bir halde, bana :

— Bey, dedi. Ne mal kaldı, ne tarla. Ne de çalışacak güç. Biricik kızımı ırgatlığa yollayamam; kadın benden dermansız... Kusura bakma, elimiz boş ama, gönlümüz ganidir.

O akşam Kadri Çavuşa yük olmamak için, köyden kimse gelmemişti. Bu, savaşlar görmüş, kahırlar çekmiş adam, kendi payına pek dolu, dertli ve uyanık bir insandı. Kadınlar, erkeklerden bucak bucak kaçarken, o, yaşlı karısını ve genç kızını da aynı sofraya oturtmuştu.

Yemeği yedik, kahveleri içtik. Sedire çekildik. Emine, eline bir örgü aldı. Kadri Çavuş, tütün tabakasını aramıza koydu. Kadın da başı örtülü, bizi dinliyordu.

Küçük bir gaz lâmbasının ışığında oturuyorduk:

— Kadri Çavuş, dedim. Ben senden, Allahın emriyle Emineyi istemeğe geldim!

O kerpiç odaya bir bomba düşseydi, onları bu kadar korkutmaz ve şaşırtmazdı. Kadın gözlerini açarak bana baktı. Emine elindeki örgünün üstüne doğru kapandı. Kadri Çavuşun kafası kasıldı. Çenesi göğsüne değdi.

Odada derin, üzücü bir sükût oldu. Ben de heyecanlanmıştım:

Köylüler etrafımı sardılar...

— Kadri Çavuş, dedim. Allah bağışlasın, kızın yetişmiş. Sen de sağlığında onu evlendirmek, torunlarını görmek istersin.

Çavuş, yavaş yavaş başını kaldırdı. Çok sıkıntı içinde olduğu, alnının boncuk boncuk terlemesinden belliydi:

— Bey, dedi. Bu işi yarın konuşalım.

Ben, yumuşak bir sesle:

— Hayır Kadri Çavuş, dedim. Bu akşam bana cevap ver. Benim üç hafta vaktim kaldı. Hiç çekinme !

Kadri Çavuş, kan ter içinde, bir kere karısına baktı ve:

— Bey, dedi. Benim kızım nişanlıdır.

Ben ancak o dakikada anladım ki, ihtiyar köylü, Emineyi, benim kendim için istediğimi zannetmiş.

— İyi ya, dedim. Ahmetle nişanlı değil mi?

— Evet, Bey.

— Ben onu, Ahmet için istiyorum, Kadri Çavuş.

Adamcağız derin bir soluk aldı:

— Allah iyiliğini versin Bey, dedi. Az daha yüreğime inecekti. Ben de şey zannettim... Hani, Emineyi kendin için istiyorsun gibi geldi bana da...

Kerpiç evin yarı karanlık odasında ferah bir rüzgâr esmişti. Emine kıpkırmızıydı artık... İhtiyar, bir sigara yakarken:

— Ben, geri kafalı bir adam değilim Sarp Bey, dedi. Kızımı satmağa kalkmam. Biricik evlâdımdır. Ama Ahmet, daha bir iş sahibi olmadı. Malı yok, evi yok. Babasına da bakması gerek.

— Kadri Çavuş, dedim. Ahmedin evini ben kuracağım. Bu yıl Emineye, Ahmede, ihtiyar babasına yetecek zahireyi Kayalar köyündeki eve aldık. İki ineğimiz var, koyunlarımız var. Ben aldığım tarlaları sürdürdüm. Ne mahsul çıkarsa, hem tarlalardan, hem de hayvanlarımızdan, bu yıl için Ahmetle Eminenin olacak... Kayalar köyüne ilk göçen yeni gelinle güvey olsun. Uğurlu ge-

lir köye...

Kadri Çavuş:

— Bey, fukara düştüm, dedi. Bir güne karşı küçük düşeceğiz.

— Ben seni utandırmam Kadri Çavuş. Ver şu elini bana!

Kadri Çavuş, üzüntü ile elini uzattı. Elini tuttum:

— Sarı inek Ahmedin hediyesi, dedim. Kara inek de benim Emineye hediyem. Dört koyun, bir de merkep veriyorum. Sen, düğün için köyden on tane koyun alırsın. Al bakalım sana para!... Bununla da düğün masrafı yaparız. Kusura bakma, köy kurmak, yuva kurmaktan güç...

O gece, öyle zannederim ki, ne Emine uyudu, ne de anası ve babası... Ama hiç seslerini de duymadım.

Ertesi gün Ahmet artık izin almıştı. Çalışmıyacak, babasiyle beraber düğün hazırlığı yapacaktı. Köyde düğün havadisi çabucak yayıldı. Ben de şehre inerek bazı eşya aldım. Yeni yapılan evin iki odasını döşedik.

Benim hareketimden bir gün evvel düğün yapıldı. Bütün Kuzulu köyü, Kayalar köyüne gelmişti. Hepsinin güneşten barınabilmesi için, iğreti çardaklar kurmuş, yemek masaları ve sıralar yapmıştık. Köy, bir panayır meydanına dönmüştü. Herkes kendi yetkisine göre giyindi; Emine ile Ahmede koyunlar, örtüler, çevreler hediye ettiler. Yedik, içtik, eğlendik. Sabahleyin son defa Ahmedin babasiyle konuştum. Bana:

— Bey, dedi. Bir daha yıla burasını tanımazsın sen... Gözün arkanda kalmasın!

Ben, köye öteberi getirttiğim kamyonla şehre inerken, Kuzulu köyünden beni yolcu etmeğe gelen köylüler, yolun iki tarafını doldurmuşlardı. Bunların arasında Emine ile Ahmet de vardı. Ahmedin rengi solmuştu. Emine kıpkırmızıydı. İkisi de ellerimi öptüler. Emine bana:

— Tez dön ağam, dedi. Yolun açık olsun!...

— 13 —

Bir akşam karanlığında evimize girdiğim zaman, annem biraz ağladı ve sonradan da beni hayli azarladı. Güneşten bakır rengi almıştım. Ellerim katılaşmıştı. Yürüyüşümde bile bir değişiklik varmış... Fakat kendimi çok daha kuvvetli, sıhhatli buluyordum.

Annem ortaya bir hesap çıkarttı. Para sarfında biraz ileriye gitmiştim. Fakat bundan hiç müteessir değildim.

Yemeğe indik. Sofraya hizmet eden yeni bir hizmetçi ile karşılaştım. Bu, kalın kaşlı, başı örtülü, kırmızı yüzlü, köylü tipli bir kadındı. Annemin yüzüne baktım, yavaşça:

— O, dedi. Utanmadan sığındı buraya... Hem de yakında doğuracak... Adam ortadan kaybolmuştu ya... Bir içki âleminde dövüşmüş, hastahaneye kaldırırlarken yolda ölmüş... Şimdi, benim köyde malların vardır. Bir yol parası toplıyayım, Kuzulu'ya gideceğim, diyor.

Üvey kardeşim diye Kuzulu'dan getirdiğimiz Fatma'ya ne olmuştu ya? Benim yüzüme bakamıyordu. Buraya gelmeden önce bir - iki kapı değiştirmiş, el kahrı çekmiş, galiba aklı başına gelmişti. Evin içinde kahkahalar atan, bizi dâva eden o değildi sanki... Mutfaktan, Zehra ablanın yanından ayrılmıyor, geceleri de orada yatıyordu.

(Devamı gelecek sayıda)

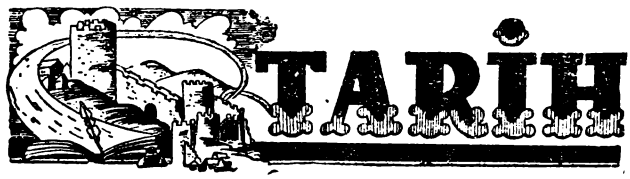

"HER KİMİ ARKASINDAN VURMUŞSAM, İŞTE ARKAM, GELSİN VURSUN!.."

HAZRETİ Muhammed, 571 tarihinde Mekke'de dünyaya gelmiştir. Babasının adı Abdullah, annesinin adı Amine idi. Annesi ve babası öldükten sonra, Muhammed'e amcası Ebutalip bakmıştır.

Muhammed büyüdükten sonra, diğer Kureyşliler gibi, kervan ticaretine başladı. İlk defa olarak Hatice adında zengin bir dul kadının mallarını Suriye'ye götürdü. Daha sonra da Hatice ile evlendi.

Kırk yaşına bastığı sene, vatandaşlarını yeni bir dine dâvet etmeğe başladı. Bu dine İslâm dini denir. İslâm dininin esası, Allah'ın varlığına ve Muhammed'in, O'nun elçisi, peygamberi olduğuna inanmaktır.

Muhammed'in dâvetini ilk kabul edenler, karısı Hatice, bazı yakın dostları ve Ömer adında biri olmuştur. Ayrıca, Mekke'ye gelen Arap kabileleri ve bunların arasında Medine'lilerden de bazılarını İslâm dinine sokmuştu.

Medine'liler, Mekke'lileri sevmezlerdi. Aralarında derin bir düşmanlık vardı. Mekke'lilerin, Muhammed'e ve müslümanlara eziyet ettiklerini öğrenince, onları Medine'ye dâvet ettiler. Bunun üzerine Muhammed de gizlice Medine'ye gitti. 622 senesinde olan bu hâdiseye Hicret denildi ve bu sene, İslâm tarihinde seneleri saymak için başlangıç senesi oldu.

Muhammed, İslâm teşkilâtına Medine'de başladı. İslâm cemaatinin siyasî ve askerî reisi oldu. Uzun seneler müslümanlığı kabul etmeyen Mekke'lilerle ve putperestlerle savaştı. Bu uzun ve kanlı savaşlar neticesinde de, Mekke şehrini zaptetmeğe muvaffak oldu. Kâbe'deki bütün putları çıkartıp kırdırdı, Mekke'lileri affetti. Bunun üzerine bütün Mekke'liler ona itaat ve bağlılık yemini ettiler. O günden sonra Muhammed, her sene Kâbe'yi ziyarete gitti.

632 senesi Haziran ayında hastalanan Muhammed, ölümünün yaklaştığını anlamış ve bir gün camide minbere çıkarak müslümanlara nasihat ettikten sonra, sözlerine şöylece son vermişti:

— «Her kimi arkasından vurmuşsam, işte arkam, gelsin, vursun!... Her kimin alacağı varsa, işte malım, gelsin, alsın!...»

Ve bundan birkaç gün sonra, evinden dışarı çıkamıyacak derecede hastalığı şiddetlenen Hazreti Muhammed, 63 yaşında olduğu halde, 8 Haziran 632 tarihinde vefat etti.

Ali Cülmüt SOYCAN

KIRŞEHİR

Sevindirir insanı bahçesi, bağı
Kahramanlar otağı güzel Kırşehir
İlkbahar ayında beyaz Kırşehir

Kalesi bir cennet yatağı
Uzanıp oraya yatmak isterim
Gülünü göğsüme takmak isterim

Oğlaklar coşar yeşil bağında
Danalar bağırır güzel dağında
Kahramanlar yatar her yanında
Yılın her ayında gülşen Kırşehir

Davullar çalınır köy meydanında
Tarihî eserler her bir yanında
Hacıbektaş Veli güzel Termenle
Daim her an öğün canım Kırşehir

Karakurt hamamı çok meşhur
Halısı, yemişi daha da meşhur
Haksızlığa karşı koyman meşhur
Aslanlar yatağı yeşil Kırşehir

Sayan der ki artık yetti canıma
Güller dikilmeli her bir yanına
Talihsizsin bahtsız yeşil Kırşehir

DEMİR SAYAN

10 KASIM

Atam, bugün senin şiirini okudum,
1938 / 10 Kasım'da ben yoktum;
Bize emanet ettiğin vatanı buldum,
Senin için tutulan yası tuttum.

1938 / 10 Kasım Perşembe günü,
Saat 9 u 5 geçe koptu Dolmabahçe'den
Görülmemiz bir feryat; vermeyiz Atamızı biz.
Bizim için mukaddes Atamızla, ay-yıldızlı bayrağımız.

Sen rahat uyu Atam,
Cumhuriyetin en emin ellerde.
İşte Cemal Gürsel'in,
İşte gençliğin önünde eğiliyoruz.

KAMURAN ALTINAY

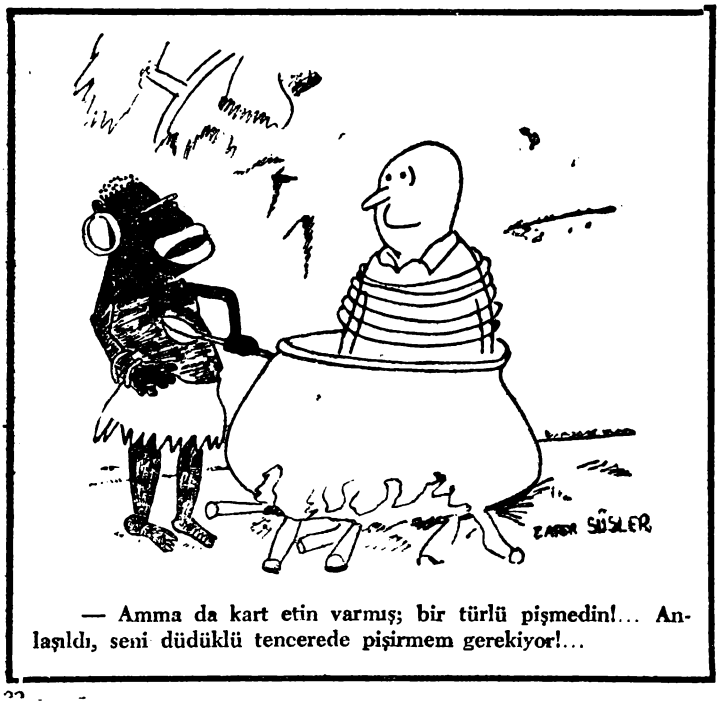

— Amma da kart etin varmış; bir türlü pişmedin!... Anlaşıldı, seni düdüklü tencerede pişirmem gerekiyor!...

ÖZBİR GÜN

TÜRK DENİZCİSİ DİYOR Kİ :

Barbaros'un izinde
Koşan bizdik durmadan;
Düşmanın denizinde,
Coşan bizdik durmadan.

Biz sel gibi coşardık,
Rüzgâr gibi koşardık;
Şimdi sıra senindir,
Bizden hızlı koş artık.

Denizler bize dardı,
Dostumuz dalgalardı;
İçimizde şevk vardı,
Sınır çizdik durmadan.

Biz sel gibi coşardık,
Rüzgâr gibi koşardık;
Şimdi sıra senindir,
Bizden hızlı koş artık.

Açıldık mı engine,
Deniz coşardı yine;
Düşmanın sâhiline
Edemezdik vurmadan.

Biz sel gibi coşardık,
Rüzgâr gibi koşardık;
Şimdi sıra senindir,
Bizden hızlı koş artık.

ÖZBİR GÜN

30 AĞUSTOS

26 Ağustos 1922 günü sabahtı,
Düşmanların kara bahtı,
Türk'ün kılıcıyla yıkıldı düşman tahtı.
O gün Türkler ayağa kalktı.

30 Ağustosta Türkler şahlandı,
Düşman çok tasalandı,
Ordu düşmanı önüne kattı,
Düşman kendini denize attı.

ALEV AKAKAR

YAVRUMA NASİHAT

Yavrum, iyi dinle beni,
Sözlerimde yok yalan;
Severim pek çok seni,
Bütün kalbinle inan.

Seni benden çok seven
Biri var: Ulu Allah;
İnan buna yavrum sen,
Ondan başka yok İlâh.

Veriyorum nasihat,
Sakın bunu unutma;
Sen de sev pek çok onu,
Kalbini ayrı tutma.

Aman, yaradanını
Hiç aklından çıkarma;
Kork daima Allahtan,
Sevgisine şımarma.

Bin kere şükret ona,
Ondan gelir her ihsan;
Tuttuğunda onu yar,
Mes'ut olur her insan.

Sakın işe başlama,
Adını söylemeden;
Onu unutan millet,
Çökmedi inlemeden.

Bak, şunu da unutma:
İmanın gibi inan;
Softa ile yobazı,
Sevmiyor hiçbir zaman.

Ona dayandığında,
Olmasın korkun asla;
Göreceksin ömründe,
Fikrimde yoktur hata.

Gözlerinden okudum,
Sözlerimi anladın;
Kalbim de etti rahat,
Artan daim inancın.

HURİYE KALKAN

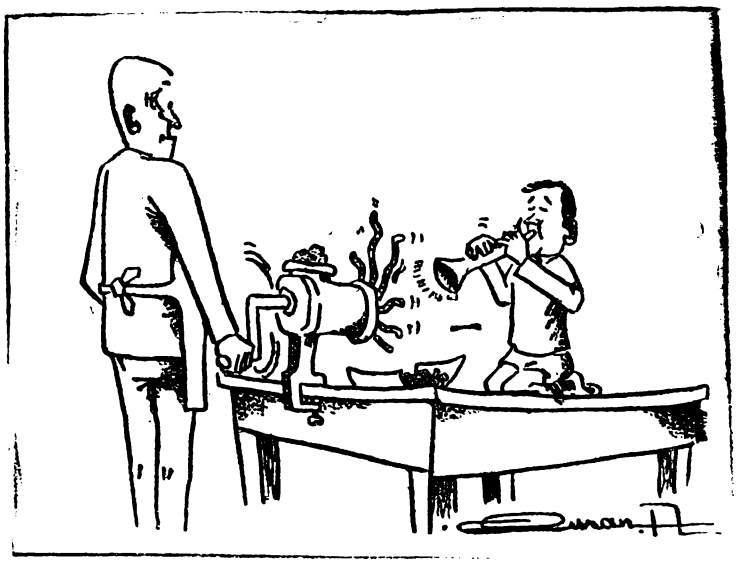

YAZISIZ

YERLİMALI

Yerliyle kalkınır millet,
Yaban mala etme minnet:
Yerli malı almadıkça,
Kalkınamaz bu millet.

Yaban malı kullanma,
Kalsın para yurduma;
Kapatalım yurdumun,
Kapanmaz yarasını.

CENGİZ BAŞKE

ÖĞRETMENİM

Kahvaltımı yaparım,
Okuluma koşarım;
Derslerime çalışır,
Öğretmenimi dinlerim.

Öğretmenimde bilgi dolu
Öğretmeni dinleyenin şaşmaz yolu
Her bilgi öğretmenimde var,
Onda hayatın sırrı var.

NİLGÜN ODABAŞ

BABACIĞIM

ÇOCUK :
Artık güneş ufukta söndü
Yolda babalar göründü
Onların hepsi eve döndü
Anne, benim babam nerde?

Ay yükselmeğe başladı
Hâlâ kapıyı çalmadı
Babacığım nerde kaldı?
Anne, benim babam nerde?

Daha görünmiyecek mi?
Hiç eve dönmiyecek mi?
Hiç bizi sevmiyecek mi?
Anne, benim babam nerde?

ANNE :
Evet yavrum, onu seven
Varmış daha fazla bizden
Onu kendine isteyen
Baban daha dönmiyecek.

O şimdi yerinden memnun
Fakat seninyüzün solgun
Sus, rahattır başı onun
Baban daha dönmiyecek.

Ağlama yavrum, ağlama
Onun acısın dağlama
İçin için çağlama
Baban daha dönmiyecek.

AŞKIN KOCAÇİMEN

DENİZ

Masmavi suların,
Engindedir ufukların:
Büyülüyor insanı,
O masmavi suların.

NİLGÜN ODABAŞ

KİŞİ NOKSANINI BİLMEK GİBİ İRFAN OLAMAZ!..

Sayın Yazar Ali Cülmüt Soycan;

Çocuk Haftası'nda yayınladığınız tarih kısmında güzel yazılarınız var. Fakat Çocuk Haftası'nın 49. sayısının tarih kısmında:

«Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi» başlıklı yazınızda bu sözün Yavuz Sultan Selim tarafından söylenmiş olduğunu yazmışsınız. Halbuki biz onu araştırdık. Bütün kitaplarda ve hatta ispat olarak da Cerrahpaşa Hastanesinin kapısında bu söz yazılı ve altında da Kanuni Sultan Süleyman adı yazılıdır. Saygılarımızla..

Ankara, Öğretmen Kubilây İlkokulu
S. 5/C öğrencileri

EĞLENCE BİLMECE

— Zahmet etme kardeşim; bende kibrit var...

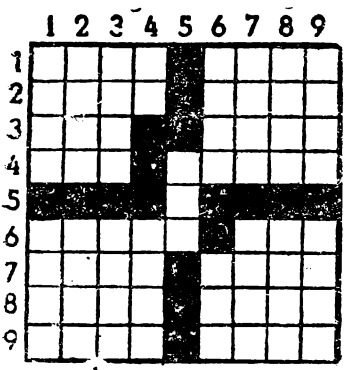

Soldan sağa :

1 — Kanaviçe örülen ip yumağı, Sonuna (L) gelirse yük taşıyıcısı olur. 2 — Ramazanda tutarız, Bir uzvumuz. 3 — Trenin yolu, Bir erkek ismi. 4 — Yüksek, Kış eğlencelerinden. 6 — Meyva ve sebze dükkânı. Bucak'ın küçüğü. 7 — Yokuşun aksi, Gömlekte bulunur. 8 — Köylünün ojesi, Bir meyva. 9 — İtmeyi yapan, Koyunun yavrusu.

Yukardan aşağı :

1 — Korumaktan emir, Walt Disney'in bir kahramanı. 2 — Sovyetlerin en büyük dağ silsilesi, Âbide. 3 — İçinde su bulunur, Büyük anne. 4 — Tok değil, Aşmayı yapan. 5 — Walt Disney'in bir kahramanının tersinden okunuşu. 6 — Tabanın süsü, Hamalın taşıdığı. 7 — Soğuk, Tersi yakın değil. 8 — Bebeğin yemeği, Büyük başlı hayvanlardan biri. 9 — Bir taş, Sonuna (K) gelirse eğri anlamında kullanılır.

YANILMAK

Her zaman haklı olduğunu, hiç yanılmadığını iddia ederek herkesin canını sıkardı. Bir gün ansızın bir defa yanılmış olduğunu itiraf ederek herkesi şaşırttı.

— Nasıl oldu? diye sordular.

— Yanıldım zannetmişim, diye cevap verdi. Meğer yanılmamışım!

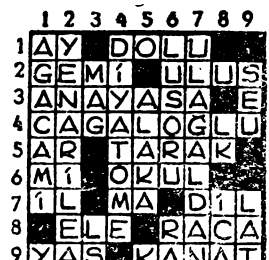

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

HAKLI SORU

Bakkal, çırağını çekmeceden para alırken suçüstü yakalada.

Çırak ağlıyarak:

— Eve gitmek için, yol parası alıyordum usta! dedi.

Bakkal, çırağın avucunu açtıktan sonra sordu:

— Nerede oturuyorsun, Çin'de mi?...

NE OLDU?

Öğretmen, birinci sınıf talebesine :

— Geç kaldın, dedi. Saat sekiz buçukta burada olacaktın!

Çocuk merakla sordu:

— Sahi mi? Ben yokken birşeyler mi oldu?

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 52 CİLT: 1961-14
27 ARALIK 1961

Sahibi :
TAHSİN DEMİRAY

Yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe : Türkiye Klişe Atölyesi
Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır

İlânın santimi sekiz liradır.
Bu mecmua Basın Ahlâk Yasası'na uymayı taahhüt etmiştir

MUSİKİ BİLGİLERİ

Bale Nedir?

BALE dediğimiz danslı oyunun tarihi çok eskidir. Zaman, zaman birçok yenilikler geçiren bu sanat kolu onsekizinci yüzyıldan itibaren esaslı bir şekil almıştır. Bu değişmelerde meselâ, acıklı veya komik bir olayı canlandırmak yoluna gidilmiştir ki, bu şeklinde bugün daha gelişmiş halini görmekteyiz.

Eski veya yeni tarz balenin her biri bir konu etrafında toplanmaktadır. Tabiî bu konunun canlandırılması sözle olmuyor. Müziğin yardımıyla, dans hareketleriyle yapılmaktadır. Bunun için de, her bale yapılmaktadır.

Bale geniş bir sanat hareketidir. Bunda dans, hareket ve musiki esaslı olarak yer alır. Bunlardan başka dekor dediğimiz sahneyi güzel gösteren ve şekillendiren sahne süsü, giyim, renk, ışık hep baleyi teşkil eden, baleyi besleyen araçlardır. Bu sanat kolunda söze hiç yer verilmemiştir. O da tiyatro gibi muhakkak kendine mahsus tertiplenen bu yerde oynanmakla beraber, burada sözün yerini musikî nağmeleri ve bu musikiye karışan, onunla kaynaşan dans hareketleri vardır ki bu hareketler duyguları canlandırmaktadır.

Baleye başlama zamanı ekseriyetle küçük yaşta olmaktadır. Beş, altı yaşlarında baleye başlayan bir çocuğun on sene çalıştıktan sonra balerin olarak ortaya çıkabildiği görülmektedir. Bu da gösteriyor ki, bu sanat, sanatın zor olan dallarından biridir. Böylece balerinlerin küçük yaşta dansa başlamasında birinci sebep vücudun bu yaşlardan itibaren her türlü şekil almasına en elverişli olmasındandır. Gelişmiş vücutlerle, balenin istediği çevik hareketleri yapmak mümkün değildir.

Dünyanın her tarafında ve sanat zevki ilerlemiş her memlekette bale yoplulukları ve bale okulları vardır. On iki, on üç yıl evvel bizde de yabancı öğretmenlerin yardımıyle bir bale okulu kurulmuştur. Şimdi bu okul Ankara Devlet Konservatuarı'nın bir bölümünü teşkil etmektedir. Kurulduğundanberi çalışan genç ler, ancak bu yıl esaslı olarak bale temsilllerini verebilmişlerdir, En zor devreyi geçirmiş olan genç balemiz, bundan sonra, operamız gibi devamlı ve başarılı olacaktır.

Güzel sanatlar içinde özelliği olan bale en sevilen sanat kollarından biri ve dansa kabiliyetli her gencin katılabileceği sanat hareketidir.

Nuri Sami KORAL

— Çayına karabiber atmıştım. Koşu bitti, hâlâ koşuyor!...

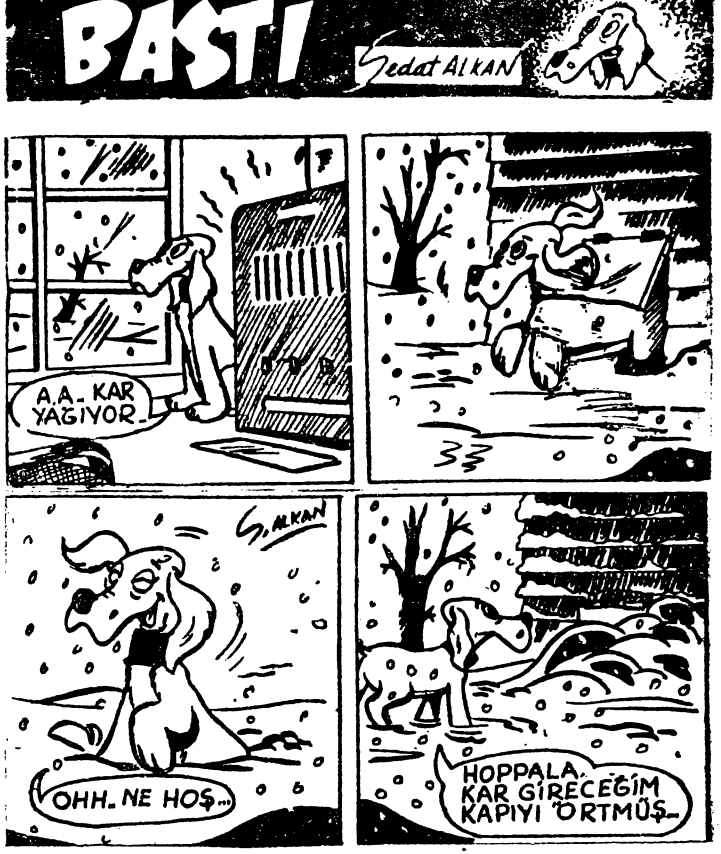

BU HAFTA

Erzurum

Ayrılır deveboynuyla
Pasin, Erzurum ovası.
Öküz, inek, koyunuyla
Obalar cennet yuvası.

Suları çağlayan yayla...
Yüksek karlı dağlar gökte
Yarış eder, yıldızla ayla.
Palandöğen ve Dumlusu...

Dağlarıyla, taşlarıyla
Erzurum bizim Erzurum .
Kahraman dadaşlarıyla
Tarihi olmuş, can Erzurum.

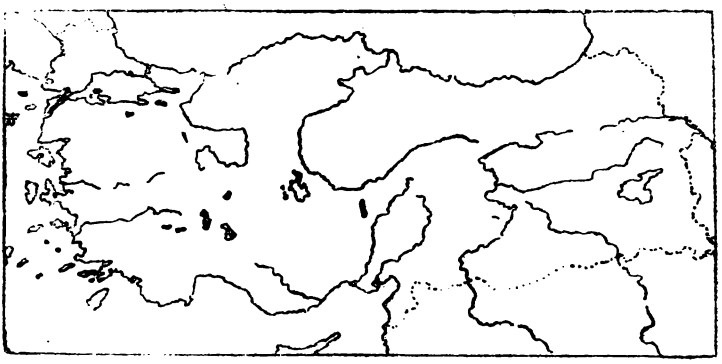

Haritada Erzurum'un yerini gösteriniz.

Erzurum doğudadı dağlık, ovalık güzel bir yaylıdır. Yüksek dağları ve akar suları çok boldur. Şehirde Palandöğen dağının hemen eteğine kurulmuştur. Denizden (1900) metre yüksektedir.

Havası kuru ve sağlamdır, dağ ve yayla iklimi karakterini taşır. Dağların soğuktan koruduğu çukur yerler yazları çok sıcak yapar. Yağışları çoktur.

Erzurum, eski ve tarihi bir ilimizdir. Geçit yerinde oluşu birçok tarihi olaylara sahne olmasına sebep olmuştur. Kurtuluş Savaşına başlarken de Büyük Atatürk işe Erzurum Kongresinden sonra başlamıştır. Erzurum şan ve serefle doludur.

Burası bir tarım yurdudur, hububatın her çeşidi yetişir. Buranın yumuşak yayla buğdayları dünyanın en güzel buğdaylarıdır.

Erzurumun gelir kaynaklarının başı, hayvancılıktır. Burada meraları, otların çok oluşu hayvancılığın ilerlemesine sebep olmuştur. Türkiyenin belli başlı hayvan yetiştiren bir yeri olmuştur. Burada merinos ta beslenmeğe başlamıştır. şayet iyi netice alınırsa Türk ekonomisinde inkişaflar olacaktır.

Erzurumda hayvanlardan alınan ürünler de vardır: Yün, yapağı, deri, et, süt, yoğurt yağ; peynir gibi...

Erzurumda bir de et kombinası vardır. Burada kesilen etler Türkiyenin her tarafına yollanır.

Erzurum ovasında Soya fasulyasının da tarımına başlanmış bulunmaktadır. Bunun ilerlemesine çok büyük kazançlar temin edecektir.

Erzurum, eskiden olduğu gibi yine hayvancılık ve buğday üzerine ticaret yapmaktadır.

Erzurumu gezen Amerikalılar, Erzurum ve Karsın hayvan beslemekte dünyanın en önemli bir yeri olduğunu söylemişlerdir.

Hakikaten buralarda yetişen hayvanlar, çok sağlam ve çok mükemmel olarak yetişiyorlar.

Burada hayvancılık ve tarım işleri daha çok gelişmeğe elverişlidir. Bu işlerin önemine göre çalışmalar olursa burası iyi bir gelir kaynağı olacaktır.

Yüzölçüsü : 23941 kilometrekaredir.
Nüfusu : 574848 kişidir.

İlçeleri: Aşkale, Çat (Oyuklu) Hınıs, Horasan, İspir, Karayazı (Bayraktar), Narman (Id), Oltu, Pasinler (Hasankale), Şenkaya Olur; Tekman, Tortum (Nihah)'tır.

SABRİ TÜMKOR

Dünyanın her yerinde tercih edilen mürekkep

SUPER PARKER Quink

Yazarken.dolma kaleminizi temizler

1 ons (30 cm³) TL. 1.80 • 2 ons (60 cm³) TL. 2.70 • 1/2 Litre TL. 12.50

YAMAN İZCİ ve KABASAKAL AMCA

BEN ONDÖRDÜNCÜ PALAMUT, İNSANLARDAN İNTİKAM ALMAYA YEMİN ETMİŞ BALIKLARIN PADİŞAHIYIM!...

FAKAT İNSANLAR SİZE NE YAPTILARKİ PADİŞAHIM PALAMUT?

NE Mİ YAPTILAR? MİLYONLARCA KARDEŞİMİZ SENELERDİR MİDENİZİ BOYLUYOR. BUNA SON VERECEĞİZ ARTIK!!

BİZDE İNSANLARI OLTALARLA, AĞLARLA YAKALIYACAĞIZ..

IZGARANIZI, BUĞLAMANIZI, TAVANIZI, KONSERVENİZİ, HATTA LÂKERDANIZI BİLE YAPACAĞIZ, HAH-HAH-HA!!

İŞTE BİZE KONUŞMASINI ÖĞRETEN ÜNLÜ ALİM.. BİZİM SAYEMİZ DE DÜNYAYA HAKİM OLMAK İSTEYEN İNSANOĞLU..

DEVAMI VAR

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

— Eve bir hayvan almama izin vermiştin, anneciğim...